

Dragi Tuna!

Javljam Ti se putem mog neovog preparatora, koji dolazi u Zagreb radi polaganja ispita i bit će nekoliko dana tamo, tako da mi možeš odmah odgovoriti.

Danas sam dobio od kotarskog prosvjetnog odjela nalog, da obidjem pleternički muzej. Ići ću od nedjelje pa ću obaviti i taj posao. Rezultate ću Ti javiti. Brad se ništa nejavlja. Držim da će ga to /moj put u Pleternicu/trgnuti iz sna.

Ima još jedna stvar, koja me interesira. Naime u prilogu Vjesnika od 17. II. o. g. napisao je Matko Peić članak "Naše kulturne blago u provinciji". Tu me interesiraju ovi citati:

1. Nekoliko crteža perom /od Kraljevića/nalazi se "negdje u Psunju"
2. Slučaj sa plastikom Kraljevića u Požegi.
3. Slučaj s jednom od najljepših slika jednog našeg velikog slikara, "koja leži u nekoj vlažnoj prostoriji."

Prvo a i druge me interesira više informativno, dok treće mislim, da se odnosi na nas, i ako izričite nekaže. Poved takom tumačenju dao mi je ovaj događaj. Prije izvjesnog vremena došao je on s profesorom Kempfom sreli smo se baš na izlazu. Njega nisam prepoznao, jer ga slabo poznajem i to iz vidjenja, a taj put nije imao ni naočale. Ja sam se žurio nekud i morao sam prof. Kempfa da me malo sačeka. Brzo sam se vratio, ali njih već nije bilo. Od mog preparatora sam saznao, daje to bio M. Peić. Meni je bilo krivo što me Kempf nije s njim upoznao. Te sam i Kempfu prvom zgodom rekao. Saznao sam međjutim, da je pratio da se slike ne čuvaju kako treba. Kaže da bi neke a naročito Kraljevićev portret trebao izložiti u kancelariji.

Tu mislim da nije u pravu, Depo koji sam napravio u sporazumu s Tobom nije vlažan. On ima dovoljne ventilacije. Napravio sam specijalne otvore na dimnjaku koji se ne rabi i to ne predhodnom savjetovanju s jednim inženjerom. Depo je jedino bez prirodnog svjetla, a to mislim, da je manje zlo od prašine i dima kojemu bi slike bile uzložene u kancelariji. Inače slike vise na zidovima izradjenim po Tvojoj skici.

Molim Te, da mi odgovoriš, što Ti misliš o tome. Volio bi da taj depo i sam pogledaš, pa Te molim, da se prvom zgodom navратиš k nama.

Nemam vremena da Ti dulje pišem, jer se mom "poštaru" žuri, nego Te srdačno pozdravljam

Tvoj

Požega, 18. II. 1956.

Jovo

© Jovo već duže vremena računa i poraznim razlozima sam izrazio želju da se s njim porazgovara. Čeo sam da se na neki vrijeme hoće već više putovati u Požegu, ali to je prvi put, kad sam to dočuo u susret.

22-99 / 22. II. 56.

Odgovorio listom Lauframenu Peiću
23. II. 56.